متن و ترجمه‌ی کتاب

مُختَصَرُ البَصائِر

تجلّی فرمانروایان هستی

از عالم ذرّ تا رجعت

تألیف

حسن بن سلیمان حلّی

تصحیح تحقیق و ترجمه

دکتر امیر توحیدی

باب في أحاديث علوم أهل البيت
باب في الكرات وحالاتها وما جاء فيها
أحاديث في الرجعة من غير طريق سعد
باب في رجال الأعراف
باب ما جاء في التسليم لما جاء عنهم وما قالوه
أحاديث القضاء والقدر

نـزّال بـن سـبره گفـت: بـه صعصـعة بـن صـوحان گفـتم: ای صعصـعه! منظـور امیرالمؤمنین علیه‌السلام از این سخن چه بود؟ صعصعه گفت: ای پسرسبره! بی‌تردید کسی که عیسی بن مریم علیه‌السلام پشت سراو نماز می‌خواند، دوازدهمین نفراز خاندان آن حضرت است که نهمین نفراز فرزندان حسین بن علی علیه‌السلام می‌باشد، و او تنها خورشید روشنی است که از مغرب طلوع می‌کند، بین رکن و مقام ظاهرمی‌شود. سپس زمین را [از شرک و کفر] پاک می‌کند و میزان عدالت را قرار می‌دهد، پس هیچ کس به دیگری ستم نمی‌کند، [در ادامه] امیرالمؤمنین علیه‌السلام خبرداد که دوستش رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله از او پیمان گرفته که به آنچه بعد از این رخ می‌دهد، جزبه خاندانش که [همان] ائمّه‌ی هدی علیهم‌السلام هستند، خبرندهد.

آفرینش نوری رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله و ائمّه‌ی هدی علیهم‌السلام

[۱۰۲/ ۲] وَمِن كِتابِ الواحِدَةِ: رُوِيَ عَن مُحَمَّدِ بنِ الحَسَنِ بنِ عَبدِاللهِ الأُطروشِ الكوفيِّ قالَ: حَدَّثَنا أَبو عَبدِاللهِ جَعفَرُ بنُ مُحَمَّدٍ البَجَليُّ، قالَ: حَدَّثَني أَحمَدُ بنُ مُحَمَّدِ بنِ خالِدٍ البَرقيُّ، قالَ: حَدَّثَني عَبدُ الرَّحمٰنِ بنُ أَبي نَجرانَ، عَن عاصِمِ بنِ حُمَيدٍ، عَن أَبي حَمزَةَ الثُّماليِّ،

عَن أَبي جَعفَرٍ عليه‌السلام قالَ: قالَ أَميرُ المُؤمِنينَ عليه‌السلام: إِنَّ اللهَ تَبارَكَ وَ تَعالىٰ أَحَدٌ واحِدٌ، تَفَرَّدَ في وَحدانِيَّتِهِ، ثُمَّ تَكَلَّمَ بِكَلِمَةٍ فَصارَت نورًا، ثُمَّ خَلَقَ مِن ذٰلِكَ النورِ مُحَمَّدًا صلی‌الله‌علیه‌وآله وَ خَلَقَني وَ ذُرِّيَّتي، ثُمَّ تَكَلَّمَ بِكَلِمَةٍ فَصارَت روحًا فَأَسكَنَهُ اللهُ في ذٰلِكَ النورِ وَ أَسكَنَهُ في أَبدانِنا، فَنَحنُ روحُ اللهِ وَ كَلِماتُهُ، فَبِنا احتَجَّ عَلىٰ خَلقِهِ، فَما زِلنا في ظُلَّةٍ خَضراءَ حَيثُ لا شَمسَ وَ لا قَمَرَ، وَ لا لَيلَ وَ لا نَهارَ، وَ لا عَينَ تَطرِفُ، نَعبُدُهُ وَ نُقَدِّسُهُ وَ نُسَبِّحُهُ، وَ ذٰلِكَ قَبلَ أَن يَخلُقَ الخَلقَ.

ابو حمزه ثمالی گفت: امام باقر علیه‌السلام فرمود: امیرالمؤمنین علیه‌السلام فرمود: خداوند متعال یکتا و یگانه است، در یکتاییش بی‌مانند بود، سپس به کلمه‌ای تکلّم کرد، که نوری گردید؛ آنگاه از آن نور، [حضرت] محمّد صلی‌الله‌علیه‌وآله و من و فرزندان مرا آفرید، سپس به

کلمه‌ای [دیگر] تکلّم کرد که آن روحی شد؛ آنگاه خداوند آن روح را در آن نور ساکن گردانید، سپس آن را در بدن‌های ما جای داد، پس ما روح خدا و کلمات او هستیم، و به [وسیله‌ی] ما بر مخلوقاتش احتجاج کرد، ما پیوسته در سایه‌ای سبز بودیم. هنگامی که نه خورشید و ماهی بود، و نه شب و روزی، و نه چشمی که بر هم زده شود، [ما] او را می‌پرستیدیم و به پاکی یاد می‌کردیم و بزرگ می‌داشتیم، و این [امر] پیش از آن بود که [دیگر] مخلوقات را بیافریند.

پیمان انبیا بر یاری وصیّ رسول خدا ﷺ

وَ أَخَذَ میثاقَ الأَنبیاءِ بِالإِیمانِ وَ النُّصرَةِ لَنا، وَ ذٰلِكَ قَولُهُ عَزَّ وَ جَلَّ **﴿وَإِذْ أَخَذَ اللهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُم مِّن كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنصُرُنَّهُ﴾** (آل عمران، ۸۱) یَعني لَتُؤمِنُنَّ بِمُحَمَّدٍ ﷺ، وَ لَتَنصُرُنَّ وَصِيَّهُ، وَ سَيَنصُرونَهُ جَمیعًا وَ إِنَّ اللهَ أَخَذَ میثاقي مَعَ میثاقِ مُحَمَّدٍ ﷺ بِالنُّصرَةِ بَعضُنا لِبَعضٍ، فَقَد نَصَرتُ مُحَمَّدًا ﷺ وَ جاهَدتُ بَینَ یَدَیهِ، وَ قَتَلتُ عَدُوَّهُ، وَ وَفَیتُ لِلّهِ بِما أَخَذَ عَلَيَّ مِنَ المیثاقِ وَ العَهدِ وَ النُّصرَةِ لِمُحَمَّدٍ ﷺ، وَ لَم یَنصُرني أَحَدٌ مِن أَنبیاءِ اللهِ وَ رُسُلِهِ، وَ ذٰلِكَ لِما قَبَضَهُمُ اللهُ إِلَیهِ، وَ سَوفَ یَنصُرونَني وَ یَکونُ لي ما بَینَ مَشرِقِها إِلىٰ مَغرِبِها، وَ لَیَبعَثَنَّهُمُ اللهُ أَحیاءً مِن آدَمَ إِلىٰ مُحَمَّدٍ ﷺ، کُلِّ نَبِيٍّ مُرسَلٍ، یَضرِبونَ بَینَ یَدَيَّ بِالسَّیفِ هامَ الأَمواتِ وَ الأَحیاءِ وَ الثَّقَلَینِ جَمیعًا.

و [خداوند] از پیامبران پیمان گرفت که به ما ایمان آورند و ما را یاری کنند، و این [همان] سخن خداوند متعال است [که می‌فرماید:] ﴿و هنگامی [را به یاد آور] که خداوند از پیامبران پیمان گرفت که [هرگاه] به شما کتاب و حکمتی دهم، سپس پیامبری نزد شما بیاید که آنچه را با شماست تصدیق کند، حتماً به او ایمان آورید و یاریش نمایید﴾ منظور این است که حتماً به محمّد ﷺ ایمان بیاورید، و وصیّ او را یاری کنید، و به زودی

همه‌ی آنها، او (وصیّ رسول خدا ﷺ) را یاری خواهند کرد. و مسلّماً خداوند از من به همراه محمّد ﷺ پیمان گرفت که بعضی بعض دیگررا یاری کنند، پس من محمّد ﷺ را یاری کرده‌ام، و پیش روی او جنگیده‌ام، و دشمنش را کشته‌ام، و به آن عهد و پیمانی که خداوند برای یاری محمّد ﷺ از من گرفت وفا کرده‌ام؛ و هیچ یک از پیامبران و فرستادگان الهی مرا یاری نکرده‌اند، و این بدان سبب بود که خداوند [روح] آنان را به سوی خود برد، و [لی در رجعت] مرا یاری خواهند کرد؛ و مابین مشرق و مغرب زمین از آن من خواهد شد. و قطعاً خداوند همه‌ی آنان را از آدم تا محمّد ﷺ ـ همه‌ی پیامبران مرسل ـ را از نوزنده خواهد کرد، که پیش روی من با شمشیر سر مرده‌ها و زنده‌ها و همه‌ی [مخالفان از] جنّ و انس را خواهند زد.

جنگ مردگان با زنده‌ها

فَيا عَجَباه وَ كَيفَ لا أَعجَبُ مِن أَمواتٍ يَبعَثُهُمُ اللهُ أَحياءً يُلَبّونَ زُمرَةً زُمرَةً بِالتَّلبِيَةِ: لَبَّيكَ لَبَّيكَ يا داعِيَ اللهِ، قَدِ انطَلَقوا بِسِكَكِ الكوفَةِ، قَد شَهَروا سُيوفَهُم عَلىٰ عَواتِقِهِم لَيَضرِبونَ بِها هامَ الكَفَرَةِ، وَ جَبابِرَتِهِم وَ أَتباعِهِم مِن جَبابِرَةِ الأَوَّلينَ وَ الآخِرينَ حَتّىٰ يُنجِزَ اللهُ ما وَعَدَهُم في قَولِهِ عَزَّ وَ جَلَّ **﴿وَعَدَ اللهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُم فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَ لَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَ لَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا﴾** (النور، ۵۵) أي يَعبُدونَني آمِنينَ، لا يَخافونَ أَحَدًا في عِبادَتي، لَيسَ عِندَهُم تَقِيَّةٌ،

پس شگفتا! و چگونه شگفت زده نشوم از مردگانی که خداوند آنها را زنده [از قبرهایشان] برمی‌انگیزد. دسته دسته لبّیک می‌گویند: بله، بله، ای دعوت کننده به سوی خدا! در کوچه های کوفه به راه می‌افتند، در حالی که شمشیرهایشان را [از نیام]

برکشیده و بر روی شانه‌های خود نهاده‌اند و سر کافران و جبّاران و پیروانشان ـ از جبّاران اوّلین و آخرین ـ را می‌زنند، تا این که خداوند آنچه را به آنان در این سخنش وعده داده است، عملی سازد ﴿خداوند به کسانی از شما که ایمان آوردند و کارهای نیک انجام دادند وعده داد که حتماً آنان را در زمین جانشین خواهد کرد؛ همان گونه که کسانی را که پیش از آنها بودند جانشین گردانید، وآن دینی را که برایشان پسندیده است برای آنان استوار خواهد ساخت، و قطعاً ترسشان را به ایمنی مبدّل خواهد کرد. مرا می‌پرستند و هیچ چیزی را با من شریک نمی‌گیرند﴾ یعنی در حالی که امنیّت دارند مرا می‌پرستند، و در پرستش من از هیچ کس نمی‌ترسند، و [از کسی] تقیّه نمی‌کنند.

فضائل حضرت امیر علیه السلام

وَإِنَّ لِيَ الكَرَّةَ بَعدَ الكَرَّةِ، وَالرَّجعَةَ بَعدَ الرَّجعَةِ، وَأَنَا صاحِبُ الرَّجَعاتِ وَالكَرّاتِ، وَصاحِبُ الصَّولاتِ وَالنَّقِماتِ، وَالدّولاتِ العَجيباتِ، وَأَنَا قَرنٌ مِن حَديدٍ، وَأَنَا عَبدُ اللهِ وَأَخو رَسولِ اللهِ صلى الله عليه وآله، وَأَنَا أَمينُ اللهِ وَخازِنُهُ، وَعَيبَةُ سِرِّهِ وَحِجابُهُ، وَوَجهُهُ وَصِراطُهُ وَميزانُهُ، وَأَنَا الحاشِرُ إِلَى اللهِ. وَأَنَا كَلِمَةُ اللهِ الَّتي يَجمَعُ بِهَا المُفتَرِقَ وَيُفَرِّقُ بِهَا المُجتَمِعَ وَأَنَا أَسماءُ اللهِ الحُسنىٰ وَأَمثالُهُ العُليا، وَآياتُهُ الكُبرىٰ وَأَنَا صاحِبُ الجَنَّةِ وَالنّارِ، أُسكِنُ أَهلَ الجَنَّةِ الجَنَّةَ، وَأَهلَ النّارِ النّارَ.

و یقیناً برای من بازگشت مشخّص پس از بازگشت مشخّص دیگر و رجوع معلوم پس از رجوع معلوم دیگر است، و من صاحب برگشتن‌ها و بازگشت‌ها [ی متعدّد] هستم، و صاحب حملات و انتقام جویی‌ها و جنگ‌های شگفت انگیز هستم، و من شاخی از آهنم، و من بنده‌ی خدا و برادر رسول خدا صلى الله عليه وآله و امین خداوند و خزانه‌دار او، و جایگاه سرّش و حجابش، و وجهش و راهش و وسیله‌ی سنجش او هستم، و من جمع کننده‌ی [مخلوقات] به سوی خدا هستم. و من کلمه‌ی خدا هستم که به

وسیله‌ی آن خداوند، پراکنده را جمع و جمع را پراکنده می‌کند. و من اسماء حسنای خداوند و مَثَل‌های والای او، و آیات بزرگ او هستم. و من صاحب بهشت و جهنّم هستم، اهل بهشت را در بهشت، و اهل جهنّم را در جهنّم ساکن می‌کنم.

وَإِلَيَّ تَزويجُ أَهلِ الجَنَّةِ، وَإِلَيَّ عَذابُ أَهلِ النّارِ وَإِلَيَّ إِيابُ الخَلقِ جَميعًا، وَأَنَا الإِيابُ الَّذي يَئوبُ إِلَيهِ كُلُّ شَيءٍ بَعدَ الفَناءِ، وَإِلَيَّ حِسابُ الخَلقِ جَميعًا وَأَنَا صاحِبُ الهِباتِ، وَأَنَا المُؤَذِّنُ عَلَى الأَعرافِ، وَأَنَا بارِزُ الشَّمسِ، وَأَنَا دابَّةُ الأَرضِ، وَأَنَا قَسيمُ النّارِ، وَأَنَا خازِنُ الجِنانِ، وَأَنَا صاحِبُ الأَعرافِ، وَأَنَا أَميرُ المُؤمِنينَ، وَيَعسوبُ المُتَّقينَ، وَآيَةُ السّابِقينَ، وَلِسانُ النّاطِقينَ، وَخاتَمُ الوَصيّينَ، وَوارِثُ النَّبيّينَ، وَخَليفَةُ رَبِّ العالَمينَ، وَصِراطُ رَبِّيَ المُستَقيمُ، وَفُسطاطُهُ، وَالحُجَّةُ عَلىٰ أَهلِ السَّماواتِ وَالأَرَضينَ وَما فيهِما وَما بَينَهُما.

تزویج اهل بهشت، و عذاب اهل جهنّم تنها برعهده‌ی من است. و بازگشت همه‌ی خلق تنها به سوی من است، و من آن محلّ رجوعی هستم که همه چیز بعد از نابودی به سوی من باز می‌گردد، و [همچنین] حساب همه‌ی خلق تنها برعهده‌ی من است. و من صاحب بخشش‌ها، و من اعلام کننده براعراف هستم، و من آشکار شونده [در] خورشید، و جنبنده‌ی [از] زمین و تقسیم کننده‌ی جهنّم، و خزانه‌دار بهشت‌ها هستم، و من صاحب اعراف، و امیرمؤمنان، و پادشاه پرهیزکاران، و نشانه‌ی پیشی گیرندگان، و زبان گویندگان، و زینت بخش جانشینان [انبیا]، و وارث پیامبران، و خلیفه‌ی پروردگار جهانیان، و راه مستقیم پروردگارم، و خیمه‌ی او، و حجّت بر اهل آسمان‌ها و زمین‌ها و آنچه در آنها و ما بین آنهاست، می‌باشم.

وَأَنَا الَّذي احتَجَّ اللهُ بِهِ عَلَيكُم فِي ابتِداءِ خَلقِكُم. وَأَنَا الشّاهِدُ يَومَ الدّينِ. وَأَنَا الَّذي عُلِّمتُ

عِلمَ المَنايا وَ البَلايا وَ القَضايا وَ فَصلِ الخِطابِ[۱] وَ الأَنسابِ، وَ استَحفَظتُ آياتِ النَّبِيّينَ المُستَخفَينَ المُستَحفَظينَ وَ أَنَا صاحِبُ العَصا وَ الميسَمِ. وَ أَنَا الَّذي سُخِّرَت لِيَ السَّحابُ وَ الرَّعدُ وَ البَرقُ، وَ الظُّلَمُ وَ الأَنوارُ، وَ الرِّياحُ وَ الجِبالُ وَ البِحارُ، وَ النُّجومُ وَ الشَّمسُ وَ القَمَرُ وَ أَنَا الَّذي أَهلَكتُ عادًا وَ ثَمودَ، وَ أَصحابَ الرَّسِّ وَ قُرونًا بَينَ ذٰلِكَ كَثيرَةً. وَ أَنَا الَّذي ذَلَّلتُ الجَبابِرَةَ وَ أَنَا صاحِبُ مَديَنَ، وَ مُهلِكُ فِرعَونَ، وَ مُنجي موسىٰ عليه السلام.

و من کسی هستم که خداوند به وسیله‌ی او بر شما در ابتدای آفرینشتان احتجاج کرد. و من شاهد روز قیامت هستم. و من کسی هستم که علم [به چگونگی و اوقات] مرگ‌ها و بلاها و حکم‌ها و شناخت زبان‌ها [ی مختلف] و نژادها [ی گوناگون] به من آموخته شده است، و نگهداری معجزات پیامبران پنهان که [حفظ دین] به آنها سپرده شده بود، به عهده‌ی من نهاده شده است. و من صاحب عصا و [وسیله‌ی] نشانه گذاری هستم، و من کسی هستم که ابرها و رعد و برق و ظلمت‌ها و نورها و بادها و کوه‌ها و دریاها و ستارگان و خورشید و ماه به خدمت من در آمده‌اند. و من کسی هستم که [قوم] عاد و ثمود و اصحاب رسّ و نسل‌های زیادی ما بین آنها را نابود کردم. و من کسی هستم که جبّاران را رام ساختم. و من صاحب مَدْیَن، و نابود کننده‌ی فرعون، و نجات دهنده‌ی موسی عليه السلام هستم.

---

۱. در طول این کتاب عبارت «فصل الخطاب» مطابق با حدیث ذیل ترجمه شده است: «عَنِ الهَرَوِيِّ قالَ كانَ الرِّضا عليه السلام يُكَلِّمُ النّاسَ بِلُغاتِهِم وَ كانَ وَ اللهِ أَفصَحَ النّاسِ وَ أَعلَمَهُم بِكُلِّ لِسانٍ وَ لُغَةٍ فَقُلتُ لَهُ يَومًا يَا ابنَ رَسولِ اللهِ إِنّي لَأَعجَبُ مِن مَعرِفَتِكَ بِهٰذِهِ اللُّغاتِ عَلَى اختِلافِها فَقالَ يا أَبَا الصَّلتِ أَنا حُجَّةُ اللهِ عَلى خَلقِهِ وَ ما كانَ اللهُ لِيَتَّخِذَ حُجَّةً عَلى قَومٍ وَ هُوَ لا يَعرِفُ لُغاتِهِم أَ وَ ما بَلَغَكَ قَولُ أَميرِ المُؤمِنينَ عليه السلام أوتينا فَصلَ الخِطابِ فَهَل فَصلُ الخِطابِ إِلّا مَعرِفَةُ اللُّغاتِ. (عيون أخبار الرّضا عليه السلام، ج۲، ص۲۲۸، ح۳)
هروی گفت: حضرت رضا عليه السلام با مردم به زبان [مادری] خودشان سخن می‌گفت. و به خدا سوگند! فصیح‌ترین مردم و داناترین آنها نسبت به هر زبان و لغتی بود. روزی به ایشان عرض کردم: ای پسر رسول خدا! به راستی من از این که شما به تمام این زبان‌ها با اختلافی که با هم دارند، آگاهید، در شگفتم! فرمود: ای ابا صلت! من حجّت خدا بر مردمم، و خداوند هرگز حجّتی را بر قومی برنمی گزیند که زبان آنها را نداند، آیا [این] سخن امیر المؤمنین عليه السلام که فرمود: به ما «فصل الخطاب» داده شده به تو نرسیده است؟ و آیا «فصل الخطاب» جز، دانستن زبان‌ها [چیز دیگری] ست؟!»

وَأَنَا القَرنُ الحَديدُ. وَأَنَا فاروقُ الأُمَّةِ. وَأَنَا الهادي. وَأَنَا الَّذي أَحصَيتُ كُلَّ شَيءٍ عَدَدًا بِعِلمِ اللهِ الَّذي أَودَعَنيهِ، وَ بِسِرِّهِ الَّذي أَسَرَّهُ إِلىٰ مُحَمَّدٍ ﷺ وَ أَسَرَّهُ النَّبِيُّ ﷺ إِلَيَّ وَ أَنَا الَّذي أَنحَلَني رَبّي اسمَهُ وَ كَلِمَتَهُ وَ حِكمَتَهُ وَ عِلمَهُ وَ فَهمَهُ يا مَعشَرَ النّاسِ اسأَلوني قَبلَ أَن تَفقِدوني، اللّٰهُمَّ إِنّي أُشهِدُكَ وَ أَستَعديكَ عَلَيهِم وَ لا حَولَ وَ لا قُوَّةَ إِلّا بِاللهِ العَلِيِّ العَظيمِ وَ الحَمدُ لِلهِ مُتَّبِعينَ أَمرَهُ.

و من [در برابر دشمنان همچون] شاخ آهنین هستم، و من جدا کننده‌ی امّت، و هدایت کننده هستم، و من کسی هستم که به وسیله‌ی علم خدایی که در من به ودیعه نهاده شده، و به [سبب] سرّی که خداوند آن را پنهانی به محمّد ﷺ گفته و آن حضرت [نیز] آن را پنهانی به من گفته است، عدد هر چیزی را شمارش کرده‌ام. و من کسی هستم که پروردگارم اسم و کلمه و حکمت و علم و فهم خود را به من عطا فرموده است. ای مردم! پیش از آن که مرا از دست بدهید از من سؤال کنید. خداوندا! به راستی من تو را گواه می‌گیرم و علیه آنان به تو شکایت می‌کنم، و هیچ نیرو و توانی نیست جز به خدا که بلند مرتبه و بزرگ است و سپاس از آن خداست در حالی که ما از فرمانش پیروی می‌کنیم.

دعای روز سوم شعبان

[۱۰۳/ ۳] وَرَوَيتُ بِإِسنادِيَ المُتَّصِلِ إِلَى الشَّيخِ أَبي جَعفَرٍ مُحَمَّدِ بنِ الحَسَنِ الطّوسِيِّ ﵀ عَلىٰ ما ذَكَرَهُ في كِتابِ مِصباحِ المُتَهَجِّدِ قالَ ﵀:

اليَومُ الثّالِثُ مِنهُ - يَعني مِن شَعبانَ - فيهِ وُلِدَ الحُسَينُ بنُ عَلِيٍّ ﵇ خَرَجَ إِلىٰ أَبِي القاسِمِ بنِ العَلاءِ الهَمَدانِيِّ وَكيلِ أَبي مُحَمَّدٍ ﵇: إِنَّ مَولانَا الحُسَينَ ﵇ وُلِدَ يَومَ الخَميسِ لِثَلاثٍ خَلَونَ مِن شَعبانَ، فَصُمهُ وَ ادعُ فيهِ بِهٰذَا الدُّعاءِ: اللّٰهُمَّ إِنّي أَسأَلُكَ بِحَقِّ المَولودِ في هٰذَا اليَومِ، المَوعودِ بِشَهادَتِهِ قَبلَ استِهلالِهِ وَ وِلادَتِهِ، بَكَتهُ السَّماءُ وَ مَن فيها، وَ الأَرضُ وَ مَن عَلَيها، وَ لَمّا يَطَأ لابَتَيها، قَتيلِ العَبرَةِ وَ سَيِّدِ الأُسرَةِ، المَمدودِ بِالنُّصرَةِ يَومَ الكَرَّةِ، وَ المُعَوَّضِ مِن قَتلِهِ أَنَّ الأَئِمَّةَ مِن نَسلِهِ، وَ الشِّفاءَ في تُربَتِهِ، وَ الفَوزَ مَعَهُ في أَوبَتِهِ، وَ الأَوصِياءَ مِن عِترَتِهِ بَعدَ قائِمِهِم وَ غَيبَتِهِ،